

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 2004-2005

27 januari 2005

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR LEEFMILIEU EN NATUUR, LANDBOUW, VISSERIJ EN PLATTELANDSBELEID EN RUIMTELIJKE ORDENING EN ONROEREND ERFGOED

Vraag om uitleg van mevrouw Stern Demeulenaere tot de heer Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over attesten uitgereikt door de Federale Overheidsdienst Sociale Zekerheid die geldig zijn voor het aanvragen van vrijstelling van gewestelijke belastingen, onder meer milieuheffingen

Vraag om uitleg van de heer Gilbert Bossuyt tot de heer Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over samenwerking met buitenlandse diensten van milieu-inspectie voor de behandeling van grensoverschrijdende milieuklachten

Vraag om uitleg van mevrouw Marleen Van den Eynde tot de heer Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over de opvolging van de grensoverschrijdende samenwerking inzake de dioxineproblematiek

Vraag om uitleg van de heer Gilbert Bossuyt tot de heer Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over het uitwerken van een gemeenschappelijke procedure inzake grensoverschrijdende milieueffectrapportage

Interpellatie van de heer Eric Van Rompuy tot de heer Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over de nieuwe milieuvergunning verleend aan BIAC voor de luchthaven van Zaventem

Vraag om uitleg van de heer Eloi Glorieux tot de heer Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over de evaluatie van het zogenaamde spreidingsplan-Anciaux

Met redenen omklede moties

Vraag om uitleg van mevrouw Hilde Crevits tot de heer Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over de oprichting van een fonds voor tussenkomst bij verontreiniging door particuliere stookolietanks

Commissie voor Leefmilieu en Natuur, Landbouw, Visserij en Plattelandsbeleid en Ruimtelijke Ordening en Onroerend Erfgoed

Donderdag 27 januari 2005

Voorzitter: de heer Patrick Lachaert

– *De vraag om uitleg wordt gehouden om 10.17 uur.*

Vraag om uitleg van mevrouw Stern Demeulenaere tot de heer Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over attesten uitgereikt door de Federale Overheidsdienst Sociale Zekerheid die geldig zijn voor het aanvragen van vrijstelling van gewestelijke belastingen, onder meer milieuheffingen

De voorzitter: Aan de orde is de vraag om uitleg van mevrouw Demeulenaere tot de heer Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over attesten uitgereikt door de Federale Overheidsdienst Sociale Zekerheid die geldig zijn voor het aanvragen van vrijstelling van gewestelijke belastingen, onder meer milieuheffingen.

Mevrouw Demeulenaere heeft het woord.

Mevrouw Stern Demeulenaere: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, in de beleidsnota Leefmilieu wordt onder andere verwezen naar het streven naar minder overbodige regels.

Mijnheer de minister, het is u wellicht bekend dat vrijstellingsgerechtigden jaarlijks de aanvraag tot vrijstelling van gewestelijke belastingen moeten hernieuwen. Ook de milieuheffingen ontsnappen hier niet aan.

Op 27 april 2004 werd een verzoekschrift hierover behandeld. De conclusie lag voor de hand: de koppeling aan het rijksregister van de onderscheiden facturatiegegevens kan de jaarlijkse administratieve last verlichten. Dit werd recent ook bevestigd door de ombudsdienst.

Het moet mogelijk worden de vrijstellingen via internet aan te vragen. Een aanpassing van het decreet is dan ook raadzaam, om de vrijstellingsregeling te vereenvoudigen en ze automatisch te laten gebeuren.

Het Vlaamse Gewest moet maximaal gebruik maken van de mogelijkheden van de federale Kruispuntbank van de Sociale Zekerheid. Indien de vrijstelling niet automatisch kan worden toegekend, moeten we nagaan of het mogelijk is de jaarlijkse bewijslast te vervangen door een verplichting tot melding van wijziging van de gezinssituatie of van de vrijstellingsgrond. Als iemand om een bepaalde reden wordt vrijgesteld, verandert de situatie meestal niet snel.

Mijnheer de minister, hebt u plannen om werk te maken van de uitvoering van de aanbevelingen bij dit verzoekschrift?

In de conclusies van de bespreking van dit verzoekschrift op 27 april 2004 is sprake van de koppeling van de adressen en de facturatiegegevens van de drinkwatermaatschappijen. Kan dit in het kader van de bescherming van de privacy? Wanneer zal dit concreet worden toegepast?

De voorzitter: Minister Peeters heeft het woord.

Minister Kris Peeters: Mijnheer de voorzitter, collega's, ik zal toch wat cijfergegevens meedelen als antwoord op de vragen.

De vrijstellingen in het kader van de heffing op de waterverontreiniging worden maximaal gekoppeld aan de gegevens van de federale Kruispuntbank van de Sociale Zekerheid. In 2001 werden 31.770 vrijstellingen automatisch verleend, in 2004 was dit aantal gestegen tot 71.498.

Peeters

Aangezien niet alle OCMW's zijn aangesloten op de Kruispuntbank heeft de VMM, in samenwerking met de OCMW's, voor het heffingsjaar 2004 een inspanning gedaan om ook voor de vrijstellingsgerechtigde OCMW-cliënten de vrijstelling automatisch te verlenen. 212 OCMW's hebben hieraan meegewerkt. Na de koppeling met de bestanden van de drinkwatermaatschappijen werden 4.715 heffingsplichtigen gedetecteerd die eveneens een automatische vrijstelling hebben gekregen.

Mevrouw Demeulenaere, zoals u weet, is de reorganisatie van de waterzuivering dermate gevorderd dat we nu een eengemaakte drinkwaterfactuur hebben. De bijdrage voor de bovengemeentelijke sanering is opgenomen in de waterprijs.

De vrijstellingsregeling werd overgenomen. Dit betekent dat de drinkwatermaatschappijen in de toekomst zullen instaan voor de toekenning van de vrijstelling, behalve voor personen die niet als klant bekend staan bij de drinkwatermaatschappij.

Aangezien de praktische regelingen met betrekking tot de toegang tot het Rijksregister en de consultatie van de Kruispuntbank enige tijd in beslag nemen, en de bijdrageregeling reeds van kracht werd op 1 januari 2005, werd in overleg met de VMM, de drinkwatermaatschappijen, het Rijksregister en de Kruispuntbank beslist om in eerste instantie de heffingsplichtigen die in 2004 recht hadden op een automatische vrijstelling, ook in 2005 een automatische vrijstelling toe te kennen. Een uitzondering hierop vormen de OCMW-vrijstellingsgerechtigden, daar deze groep zeer onstabiel is.

De drinkwatermaatschappijen opteren eveneens voor een aanvulling van hun bestanden met gegevens van de OCMW's, zodat ook hier de vrijstelling automatisch zal kunnen worden toegekend. De drinkwatermaatschappijen kunnen ook de vrijstelling voor verlengd minderjarigen automatisch toekennen.

In tegenstelling met de VMM, die jaarlijks een nieuw heffingsplichtigenbestand kreeg van de drinkwatermaatschappijen, en jaarlijks opnieuw dit bestand moest koppelen aan de gegevens van het Rijksregister en de Kruispuntbank, kunnen de drinkwatermaatschappijen hun bestanden over de

jaren heen markeren. Dit impliceert evenwel dat gewijzigde gezinssituaties moeten worden gemeld aan de drinkwatermaatschappijen, maar ook dat op regelmatige basis een controle van buitenaf vereist is.

Ik wil toch even verwijzen naar de meldingsplicht van eigen waterwinningen. Deze meldingsplicht is vanaf 1991 ingeschreven in de heffingsregeling. Momenteel zijn er nauwelijks 5.000 gemengde waterwinners bekend bij de VMM. In werkelijkheid is dit aantal veel groter.

Ook de zuivere eigen waterwinners hebben zich niet of nauwelijks spontaan aangeboden bij de VMM. Slechts na een actie van de VMM in 1996, waarbij alle gezinnen die niet voorkwamen als klant bij de drinkwatermaatschappijen werden opgespoord, konden ruim 80.000 eigen waterwinners opgespoord en belast worden.

De eengemaakte drinkwaterfactuur leidt ertoe dat de vrijstellingsgerechtigden die niet de gefactureerden zijn, de vrijstelling met onmiddellijke ingang toegekend zullen krijgen vanaf het moment dat zij de wijziging van de factuurnaam doorgeven aan de drinkwatermaatschappij. In het verleden was dit niet het geval aangezien de heffing berekend werd op facturatiegegevens van het vorige kalenderjaar.

Voor de vrijstellingsgerechtigden die geen klant zijn bij de drinkwatermaatschappijen ligt de situatie wat moeilijker. De vrijstelling kan enkel worden toegekend via een aanvraag, te richten aan de drinkwatermaatschappij maar te behandelen door de VMM. De drinkwatermaatschappijen hebben immers geen band met de vrijstellingsgerechtigden. Bij het MINA-fonds zal een bedrag moeten worden voorzien, zoals nu reeds het geval is, dat voor deze terugbetalingen kan worden aangewend.

Met betrekking tot het via internet indienen van vrijstellingsaanvragen heeft de VMM reeds contact opgenomen met de Kruispuntbank inzake de mogelijkheid om hun bestanden rechtstreeks te raadplegen. Het heeft immers geen zin een vrijstellingsaanvraag elektronisch in te dienen indien het attest dat de aanvraag moet ondersteunen via de post moet worden toegestuurd. Gelet op het voorstellen om de heffingsregeling te vervangen door een bijdrageregeling, wat ondertussen is gebeurd, werd dit spoor niet verder uitgewerkt. Daar omwille van praktische redenen de VMM toch belast

Peeters

zal blijven met het toekennen van specifieke vrijstellingen, zal dit in 2005 opnieuw worden bekeken.

De koppeling van de facturatie- en adresgegevens is enkel mogelijk indien dit is vereist voor de uitvoering van een decretaal opgelegde verplichting. Door de goedkeuring van het programmadecreet 2005 beschikken de drinkwatermaatschappijen over deze decretale opdracht. De maatschappijen hebben in dit verband reeds contact opgenomen met het Rijksregister en de federale Kruispunt-databank van de Sociale Zekerheid om de nodige machtigingen te verkrijgen.

De voorzitter: Mevrouw Demeulenaere heeft het woord.

Mevrouw Stern Demeulenaere: Mijnheer de minister, hoe staat het met de andere milieuheffingen? Zal hier dezelfde weg worden opgegaan?

Minister Kris Peeters: We zullen alles doen om de administratieve vereenvoudiging en de snellere toepassingen uit te breiden naar de andere heffingen. Ik kan dit echter niet op een paar weken of zelfs maanden oplossen. Ik heb aan den lijve ondervonden dat administratieve vereenvoudiging gemakkelijker te vragen is dan te realiseren. Ik hoop natuurlijk te komen tot een duidelijke vereenvoudiging maar het is een complex gegeven. U moet hier echter naar blijven vragen.

Mevrouw Stern Demeulenaere: Mijnheer de minister, ik vertrouw op u en geef u de kans die u vraagt.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Gilbert Bossuyt tot de heer Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over samenwerking met buitenlandse diensten van milieu-inspectie voor de behandeling van grensoverschrijdende milieuklachten

Vraag om uitleg van mevrouw Marleen Van den Eynde tot de heer Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over de opvolging van de grensoverschrijdende samenwerking inzake de dioxineproblematiek

De voorzitter: Aan de orde zijn de samengevoegde vragen om uitleg van de heer Bossuyt tot de heer Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over samenwerking met buitenlandse diensten van milieu-inspectie voor de behandeling van grensoverschrijdende milieuklachten, en van mevrouw Van den Eynde tot minister Peeters, over de opvolging van de grensoverschrijdende samenwerking inzake de dioxineproblematiek.

Mijnheer Bossuyt, gisteren is mij een opmerking van uw kant ter ore gekomen. Het reglement zegt dat vragen over hetzelfde onderwerp moeten worden samengevoegd. Hierbij wordt uiteraard een rangorde in de tijd gerespecteerd. Uw vraag werd ingediend op 12 december en die van mevrouw Van den Eynde op 12 januari. Er was in de commissie overeengekomen dat er tijdens de drie zittingen over de bespreking van de beleidsnota's geen vragen zouden worden gesteld. Daarom is de behandeling van uw vraag in de tijd opgeschoven en wordt ze nu samen met die van mevrouw Van den Eynde geagendeerd.

De heer Bossuyt heeft het woord.

De heer Gilbert Bossuyt: Mijnheer de voorzitter, ik hoorde gisteren de heer Dewinter de heer Stevaert van plagiaat beschuldigen. Als u de vragen erop naleest die een maand later zijn ingediend, kunnen hier ook conclusies uit worden getrokken.

Mijnheer de minister, de Milieu-inspectie heeft een interne procedure om milieuklachten uit diverse hoeken te behandelen. Dat is een goede zaak. Er is echter een probleem als die klachten een grensoverschrijdende oorsprong hebben. Naar aanleiding van de in Menen vastgestelde verontreiniging van de omgeving met dioxine en dioxineachtige PCB's, is er, na lang aandringen, in 2003 een grens-

Bossuyt

overschrijdend overleg op gang gekomen tussen de Milieu-inspectie en de Franse collega's van de Direction Régionale de l'Industrie, de la Recherche et de l'Environnement. Dit overleg had betrekking op een gemeenschappelijke controle op een schrootverwerkend bedrijf en het uitwisselen van meetresultaten en informatie inzake elkaars werking.

De dioxineproblematiek sleept in Menen al een aantal jaren aan. De stedelijke overheid beschikt noch over de middelen noch over de bevoegdheden om daar iets aan te doen. In het begin van de legislatuur hebben we een uitnodiging gestuurd aan uw kabinet, niet om u persoonlijk ter plaatse te ontmoeten, maar om het kabinet te betrekken bij deze problematiek omdat het gaat over een administratie die afhangt van de minister en de zeggingskracht van het kabinet kan daarin betekenisvol zijn.

We kregen daarop het antwoord dat het onmogelijk was, wegens beperkingen inzake personeel en tijd, om de vergaderingen van een werkgroep die een plaatselijke problematiek behandelt, bij te wonen. Wij vragen echter niet dat er telkens iemand van uw kabinet of u persoonlijk aanwezig zou zijn. Dat had men toch moeten kunnen inschatten.

Er is gebleken dat dit bedrijf niet volledig verantwoordelijk kan worden gesteld voor de dioxine-uitstoot. Het probleem blijft immers bestaan: ondanks de stillegging van het bedrijf zijn er nog pieken geweest in de dioxine-uitstoot. Men moet de metingen dus voortzetten. Ik wil dus nadrukkelijk een beroep doen op de administratie en op u als opdrachtgevend minister om met de nodige ernst die metingen voort te zetten en alleszins ook die samenwerking met Frankrijk opnieuw te organiseren.

Dit moet ook gebeuren op een ruimere basis en niet alleen gericht op één bedrijf. Nu is men er immers niet zeker van of het bedrijf al dan niet en alleen verantwoordelijk is voor een van de zwartste punten in Vlaanderen qua dioxine. Ik vraag dat u zich ertoe zou verbinden aan uw administratie en de Milieu-inspectie de opdracht te geven een afsprakenkader vast te leggen met de Direction Régionale de l'Industrie, de la Recherche et de l'Environnement, met de bedoeling een oplossing te vinden voor die uitstoot.

Op een bepaald ogenblik heeft men in de weekends ook een niet-identificeerbare neerslag vastgesteld. Er waren geen harde bewijzen voor, maar de vrees bestaat dat er bedrijven zijn die in de weekends bepaalde activiteiten ontplooiën die misschien mee de oorzaak zijn van die dioxine-uitstoot. De administratie gaf op die opmerking echter het vreemde antwoord dat ze niet in het weekend werkt. Ik weet dat de meeste bedrijven in het weekend stilliggen, maar toch zou ik willen vragen dat dit ook in het weekend wordt bekeken. Het kan immers niet dat we meer dan tien jaar later nog steeds moeten vaststellen dat dit probleem in alle hevigheid blijft woeden.

Een hiermee verbonden probleem is dat bepaalde landbouwbedrijven in een van onze deelgemeenten regelmatig hun melk moeten weggieten. U verwijst in uw antwoord trouwens naar de betrokkenheid van de doelgroep van de landbouw en de administratie bevoegd voor de voedselveiligheid. Dat is een ander probleem, maar ook hiervoor vraag ik uw aandacht.

Het volstaat niet om vast te stellen dat de melk dioxines bevat en de bedrijven in kwestie gedurende een bepaalde periode te verbieden hun melk te gebruiken. Dit is immers niet eenmalig. Het is frequent gebeurd. Het ware goed samen met Frankrijk eens te onderzoeken wat daarvan de oorzaak zou kunnen zijn. Nu moeten we onze bevolking immers meedelen dat ze bijvoorbeeld bepaalde groenten best niet eten of best geen scharreleieren gebruiken.

We weten niet hoelang die toestand zal duren. Dat is heel vervelend voor de mensen. Ik zou als burger ook niet begrijpen dat ik na al die tijd nog altijd niet weet wat de oorzaak hiervan is. Ik wil dus vragen dat men die samenwerking organiseert en uitbreidt, en dat men ook eens metingen verricht in de weekends, dit alles vooral met het oog op het vinden van de oorzaak hiervan.

De voorzitter: Mevrouw Van den Eynde heeft het woord.

Mevrouw Marleen Van den Eynde: Mijnheer Bossuyt, ik vind het onfatsoenlijk dat u me beschuldigt van plagiaat, zeker als we bedenken dat uw kabinet mij destijds nog heeft opgebeld om het antwoord door te sturen aan uw gemeentebestuur. De leden die hier de vorige zittingsperiode ook waren,

Van den Eynde

kunnen bevestigen dat ik deze problematiek tot tweemaal toe heb aangekaart. Voor mij speelt het geen rol wie dit doet: het is belangrijk dat er een oplossing komt.

Mijnheer de minister, we zijn ons ervan bewust dat het leggen van een rechtstreeks verband tussen verhoogde deposities en mogelijke verontreinigingsbronnen een zeer moeilijke opdracht is. Maar wanneer die vervuiling mogelijk van de andere kant van de taal- of landsgrens komt, dan is dat probleem blijkbaar nog moeilijker op te lossen. Tijdens de vorige zittingsperiode, op 28 januari en 10 oktober 2002, heb ik dit probleem aangekaart in dit parlement. De toenmalige minister van Leefmilieu, mevrouw Dua, heeft toen een grensoverschrijdend overleg opgestart en de meetacties van de VMM opgevoerd.

Nu blijkt dat die problemen in die gemeenten inzake grensoverschrijdende vervuiling nog steeds niet opgelost zijn. Zo konden we inderdaad vernemen dat mensen voedsel dat ze telen in de eigen tuinen, niet meer mogen gebruiken.

Mijnheer de minister, mijn vragen zijn algemeen en betreffen dus niet enkel de problematiek van Menen. Toch zou ik eerst willen vragen of u me kunt medelen wat de laatste ontwikkelingen zijn inzake die grensoverschrijdende samenwerking, onder meer met betrekking tot Menen. Kunt u me medelen hoe er wordt omgesprongen met de beschikbare gegevens van onderzoeken en studies, en wat men daar verder mee doet?

Tijdens de vorige zittingsperiode werd verwezen naar een studie van de buurgemeente Halluin. Die is nooit in het bezit gekomen van de toenmalige minister van Leefmilieu. Is de dioxine- en PCB-verontreiniging die zich in Menen voordoet een alleenstaand geval, of zijn er ook aanduidingen van grensoverschrijdende verontreiniging in de grensgemeenten? Hoe wilt u dan die grensoverschrijdende milieuverontreiniging in de toekomst voorkomen? Bestaat er een concreet actieplan dat ook bruikbaar is in andere grensgemeenten?

De voorzitter: De heer Peumans heeft het woord.

De heer Jan Peumans: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, er wordt

gesproken over de problemen die er zijn met Frankrijk. Er is echter ook een buitenlands binnenland, namelijk Wallonië. Daarnaast is er ook nog Nederland.

Straks wordt een vraag gesteld over het vliegtuiglawai veroorzaakt door Zaventem. Als ik dan zie hoeveel moeite voormalig minister-president Dewael en voormalig minister van Leefmilieu Dua hebben moeten doen om een waarnemer van de Vlaamse administratie te laten betrekken bij een gelijkaardig grensoverschrijdend probleem in Wallonië, dan geeft dat te denken. Dat heeft drie jaar geduurd.

Mijnheer de minister, kunnen er geen procedures worden afgesproken om de melding, informatie en opvolging van wat zich over de taalgrens, in Nederland of in Frankrijk afspeelt, te regelen?

De voorzitter: Mijnheer de minister, dit onderwerp zou het voorwerp kunnen uitmaken van een bespreking van de Europese ministers van Leefmilieu. Het gaat om een structureel probleem waarmee niet alleen wij te maken hebben.

Minister Peeters heeft het woord.

Minister Kris Peeters: Mijnheer de voorzitter, dames en heren, ik zal antwoorden op de vraag van de heer Peumans als de tweede vraag van de heer Bossuyt aan bod is gekomen. Er bestaat een Europese richtlijn. Er zijn – gelukkig maar – al stappen gezet om dat probleem op te lossen.

Mijnheer Bossuyt, mevrouw Van den Eynde, er is inderdaad sinds enige tijd sprake van een dioxineverontreiniging in Menen, die voor een groot deel kon worden toegeschreven aan de uitstoot van de oude afvalverbrandingsinstallatie in het Franse Halluin. (*Opmerkingen van de heer Gilbert Bossuyt*)

Deze installatie is al meerdere jaren stilgelegd en vervangen door een nieuwe oven. Het gaat hier dus om historische verontreiniging. Voor de dioxine- en PCB-verontreiniging die zich voordeed na de sluiting van de afvalverbrandingsinstallatie, wordt gewezen op de activiteiten van het lokale schrootverwerkend bedrijf Galloo NV-Galloo France SA, waarvan het gemeenschappelijke bedrijfsterrein gelegen is op de Belgisch-Franse grens.

Het klopt dat de afdeling Milieu-inspectie in dit verband contact heeft opgenomen met haar Franse

Peeters

tegenhangers, DRIRE Nord-Pas de Calais. In het voorjaar van 2003 vond een eerste informeel overleg plaats. In juli 2003 hebben de afdeling Milieu-inspectie en de inspectiediensten van de Drire vergaderd over deze problematiek in Rijsel. In oktober 2003 hebben inspecteurs van beide diensten een gemeenschappelijk inspectiebezoek aan de voornoemde bedrijven gebracht om de problematiek ter plaatse te bekijken en de bedrijfsleiding te vragen de noodzakelijke maatregelen te nemen. Naar aanleiding van deze interventie werden in het vergunningsbesluit, dat in de loop van 2003 werd afgeleverd voor Galloo France SA, specifieke bepalingen opgenomen met het oog op de beperking van de PCB-uitstoot. Het saneringsplan is momenteel in uitvoering. Er wordt ook samengewerkt op het vlak van controle.

Ik sta achter de vraag om te zorgen voor een nog intensere samenwerking, die uiteindelijk ook moet uitmonden in afspraken. In onze beleidsnota hebben we immers gesteld dat een goed handhavingsbeleid niet mogelijk is zonder samenwerking tussen de verschillende betrokken organisaties. Ik heb dan ook gewezen op de noodzaak om te zorgen voor meer afstemming en samenwerking tussen de verschillende actoren – de federale en Vlaamse inspectiediensten, politiediensten, parketten – die betrokken zijn bij het toezicht op en de handhaving van de milieuregelgeving. Het is duidelijk dat handhavingsinstanties van over de grens eveneens moeten worden beschouwd als actoren met wie resultaatgerichte samenwerking moet worden bekomen. Ik zal mijn diensten dan ook opdracht geven om de bestaande samenwerkingsverbanden te behouden en te intensifiëren. Waar het nodig is, moet dit uitmonden in afspraken.

De PCB- en dioxineverontreiniging in Menen is zeker geen alleenstaand geval. Recente metingen door de afdeling Milieu-inspectie op de bedrijven en door de Vlaamse Milieumaatschappij van de luchtkwaliteit in de omgeving bij schrootverwerkende bedrijven hebben duidelijk aangetoond dat bij al deze bedrijven een gelijkaardige verontreiniging voorkomt. Naar analogie van Galloo NV te Menen heeft de afdeling Milieu-inspectie deze bedrijven dan ook aangemaand om een saneringsplan te starten om de vastgestelde verontreiniging tegen te gaan. Op de andere plaatsen doet dit probleem zich niet voor in een grensoverschrijdende context.

Wat uw vraag betreft om de bedrijven ook in het weekend te controleren, zal ik de nodige instructies geven.

Mevrouw Van den Eynde, ik denk dat het antwoord op uw vraag grotendeels overeenstemt met het antwoord op de vraag van de heer Bossuyt. Indien een aantal elementen niet zouden zijn beantwoord, dan wil ik daar graag op ingaan.

De voorzitter: De heer Bossuyt heeft het woord.

De heer Gilbert Bossuyt: Mijnheer de minister, de maatregelen die zijn genomen voor schrootverwerkende bedrijven, zijn heel goed. Wanneer het zwarte punt echter even hevig blijft na deze maatregelen en zelfs in een periode van non-activiteit, dan moeten alle middelen worden ingezet om daar iets aan te doen. Aangezien het hier gaat over zaken die de bevolking rechtstreeks treffen, is het belangrijk om aan te kunnen tonen dat er effectief vooruitgang wordt geboekt. Zo hebben we in het verleden de nodige inspanningen gedaan om Menen te betrekken bij het kankeronderzoek. Er zijn tot op vandaag geen cijfers die een link aantonen. Het is echter wel van belang dat de onrust wordt weggenomen.

De voorzitter: Mevrouw Van den Eynde heeft het woord.

Mevrouw Marleen Van den Eynde: Mijnheer de minister, er zijn twee belangrijke conclusies. Ten eerste moet het milieuhandavingsdecreet er dringend komen. Ten tweede moet er dringend overleg komen met de andere betrokken overheden. Ik hoop dat dat snel gebeurt.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Gilbert Bossuyt tot de heer Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over het uitwerken van een gemeenschappelijke procedure inzake grensoverschrijdende milieueffectrapportage

De voorzitter: Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Bossuyt tot de heer Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over het uitwerken van een gemeenschap-

Voorzitter

pelijke procedure inzake grensoverschrijdende milieueffectrapportage.

De heer Bossuyt heeft het woord.

De heer Gilbert Bossuyt: Mijnheer de voorzitter, mijn vragen volgen elkaar op omdat er een duidelijke link bestaat tussen beide. Het verschil is wel dat in het ene geval pas wordt opgetreden na de feiten terwijl dat in het andere geval niet zo is. Er moet dan ook een duidelijk onderscheid worden gemaakt. In het eerste geval kan er iets worden gedaan. In het tweede geval ligt dat anders. Een preventieve aanpak vereist een andere regeling.

Vooraf wil ik opmerken dat de Vlaamse Regering veel makkelijker contacten legt met Nederland dan met Frankrijk. Ik heb niet de indruk dat dit aan de taal ligt. Ik begrijp dat er aandacht wordt besteed aan de Antwerpse problemen maar ik vraag ook de nodige aandacht voor de andere grens, die even belangrijk is.

Sinds 1995 bestaat er tussen Vlaanderen en Nederland een gemeenschappelijke procedure voor de grensoverschrijdende milieueffectenrapportage. Die functioneert goed.

Heel wat Franse bedrijven vestigen zich op de grens. Vaak zijn wij daar niet van op de hoogte of komen we dat toevallig aan de weet. We hebben als gemeentelijke overheid al een paar keer heel dringend moeten reageren. We hebben de middelen niet om dat op een efficiënte manier te doen. We moeten Frankrijk voor zijn Europese verantwoordelijkheid stellen. Dat is misschien moeilijker in een periode dat Frankrijk geen voorzitter is. De voorzitter van de Europese Unie is altijd wat makkelijker aanspreekbaar. Toch moeten we aan de Franse regering vragen om een dergelijke procedure uit te werken. Met Nederland hebben we de overeenkomst dat we alle MER-plichtige activiteiten binnen een straal van 5 kilometer van de grens openlijk rapporteren. We zouden dat akkoord ook met Frankrijk kunnen afsluiten.

Ik hoop dat dit vlot en snel in orde komt. Ik zal deze zaak blijven opvolgen. Ik zal u blijven onderwerpen. We moeten met Frankrijk alleszins tot een normale dialoog komen over milieuaangelegenheden.

In mijn streek gaat het om urbane grenzen. Als men de hinder van die grenzen nog eens gaat versterken met industrie, zelfs met zware industrie, krijgen we er nog een industriële grens bij. Onlangs ondervonden we zware hinder van een bedrijf met vliegassen. Dat is het laatste wat we in zo'n dichtbevolkt gebied kunnen verdragen.

We zijn misschien niet zo talrijk als de noordelijke regio's, maar ik vraag de nodige aandacht voor mijn streek. We hebben overigens ook problemen met ruimtelijke ordening en mobiliteit. Misschien is dit een kans om een permanent gesprek te starten, mijnheer de minister.

De voorzitter: De heer Peumans heeft het woord.

De heer Jan Peumans: Mijnheer de voorzitter, mijn vorige tussenkomst ging wel degelijk over hetzelfde thema. Waar kan ik in Wallonië terecht met een klacht over milieuproblemen? Hoe wordt die klacht behandeld? Ik hoor met veel vreugde dat Nederland zich aan de afspraak houdt.

Stel u voor dat er een Nederlands vliegveld ligt op 10 kilometer van de grens met België. Stel dat daar nachtvluchten plaatsvinden. Hoe moeten de grensgemeenten dan worden ingelicht?

Wallonië heeft een heel andere milieuwetgeving dan Vlaanderen. Ik kan u een paar dossiers voorleggen. Een samenwerkingsovereenkomst zal niet evident zijn. Wallonië doet net alsof die grens daar niet ligt. Er is geen overleg.

Kunt u een kritische oplijsting maken van de bedrijven aan de grens met Nederland? Een aantal ervan hebben wel degelijk milieueffecten maar worden niet besproken.

De voorzitter: Minister Peeters heeft het woord.

Minister Kris Peeters: Mijnheer de voorzitter, mijnheer Peumans, we hebben wel een samenwerkingsovereenkomst met Wallonië. Hoe het met de klachten en de behandeling ervan zit, zal ik moeten nagaan. Ik zal daar later zeker eens op terugkomen. Ik zal dan het samenwerkingsakkoord toelichten. Ik wil dan ook horen wat u ervan vindt en wat er volgens u aan ontbreekt. Eventueel komen er nog extra afspraken bij. Ik wil dat graag

Peeters

met mijn collega-ministers van de betrokken regio's bespreken. Ik zal vrij snel tot actie overgaan en u daarvan op de hoogte houden.

Mijnheer Bossuyt, met Frankrijk hebben we inderdaad geen echt stappenplan zoals met Nederland. Ofschoon het Vlaamse Gewest herhaaldelijk contact heeft gelegd met de Franse instanties, zowel met het centrale ministerie van Leefmilieu in Parijs als met het departement Nord-Pas de Calais, zijn we nooit tot structurele afspraken gekomen.

Er zijn contacten met Frankrijk op grond van artikel 7 van de Europese MER-richtlijn 85/337 en de wijzigingen daaraan. Die contacten verliepen tot nu toe op ad-hocbasis, en meestal via de dienst Milieuvergunningen West-Vlaanderen, of via de provincie West-Vlaanderen. Het moet de bedoeling zijn om tot een stappenplan te komen. Ik zal daar de nodige initiatieven voor nemen. Het stappenplan met Nederland is door Aminal opgezet. We kunnen dit op dezelfde wijze aanpakken.

Mijnheer Bossuyt, ik heb goede hoop, maar veel hangt af van de bereidheid van de Franse instanties, rekening houdend met de intensiteit van hun geplande industriële activiteiten in de grensstreek, de geografische toestand en de daaruit voortvloeiende kilometerlimitering.

Mijnheer Bossuyt, u hebt aangekondigd dat u me hierover regelmatig vragen zult stellen, maar we zullen de nodige stappen zetten.

De voorzitter: De heer Bossuyt heeft het woord.

De heer Gilbert Bossuyt: Mijnheer de minister, ik besef dat deze situatie moeilijker is, maar er is een evolutie. Het zou jammer zijn dat we geen gebruik maken van deze evolutie.

De problemen doen zich niet alleen voor aan onze grens. Ook de verhoudingen van Frankrijk met Duitsland, die op het algemene politieke vlak nauwere banden hebben, verlopen moeilijker als het gaat over deze, soms lokale, problemen.

De Europese richtlijnen zijn bedoeld om lacunes in de wetgeving op te vangen. Het kan niet dat door de hervorming van Europa in bepaalde gebieden de wetgeving plots niet meer van toepassing zou zijn.

Ikzelf werk ook samen met Franse lokale overheden, om hen aan te zetten de nodige stappen te zetten naar de Franse regering. De initiatieven moeten van beide kanten komen.

Mijnheer de minister, ook al zijn ze niet succesvol, ik hoop dat we in de toekomst inspanningen blijven leveren.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Interpellatie van de heer Eric Van Rompuy tot de heer Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over de nieuwe milieuvergunning verleend aan BIAC voor de luchthaven van Zaventem

Vraag om uitleg van de heer Eloi Glorieux tot de heer Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over de evaluatie van het zogenaamde spreidingsplan-Anciaux

De voorzitter: Aan de orde is de interpellatie van de heer Van Rompuy tot de heer Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over de nieuwe milieuvergunning verleend aan BIAC voor de luchthaven van Zaventem, met daaraan toegevoegd de vraag om uitleg van de heer Glorieux tot minister Peeters, over de evaluatie van het zogenaamde spreidingsplan-Anciaux.

De heer Van Rompuy heeft het woord.

De heer Eric Van Rompuy: Mijnheer de voorzitter, het doet me plezier – na het betoog van gisteren van de heer Martens, dat het Vlaamse milieubeleid een groter Blair-gehalte moet krijgen – dat ik de nieuwe Tony Blair als minister van Leefmilieu mag interpellieren. (*Opmerkingen van de heer Bart Martens*)

In de Belgische politiek staat het land soms op springen naar aanleiding van een probleem, maar enkele maanden later wordt er niks meer over gezegd. Zo werd intussen een milieuvergunning afgeleverd voor BIAC, met 25.000 nachtvluchten, terwijl enkele maanden geleden het land bijna ontplofte over de vergunningsaanvraag.

Mijnheer de minister, ik zal niet alle aspecten van de vergunning behandelen, maar voor onze fractie

Van Rompuy

is het een goede beslissing dat het aantal nachtbewegingen wordt behouden op 25.000 en het aantal vertrekkende nachtvluchten is vastgelegd op 10.121, meer bepaald het cijfer van 1999.

De regering heeft zich voor de beslissing gebaseerd op een richtlijn. De aanpak moet evenwichtig zijn en er moet een studie gebeuren vooraleer exploitatiebeperkingen kunnen worden opgelegd. De studie moet klaar zijn tegen 10 december 2005 en wordt door BIAC uitgevoerd.

Mijnheer de minister, u zegt dat daarna een stappenplan volgt, waarbij geleidelijk aan geluidsbeperkingen zullen worden opgelegd. Dit is een goede aanpak, maar ik wil wel een aantal vragen stellen, die ook worden geformuleerd door milieubewegingen en mensen uit de regio.

Wie zal de studie uitvoeren? BIAC voert de studie uit, maar ik heb begrepen dat er een externe controle mogelijk is, want anders is BIAC zowel rechter als partij. Mijnheer de minister, wat zijn de contouren van de studie? Welke garanties hebben we dat een betrokkene niet zowel rechter als partij is, en we daardoor de besluitvorming op termijn niet hypothekeren?

Mijnheer de minister, tijdens een persconferentie hebt u aangekondigd dat de geluidslast zal worden verminderd. U sprak van een verbod op de meest lawaaierige toestellen met een QC van 8 tot 12. Worden nog bijkomende beperkingen opgelegd?

Mijnheer de minister, over de dagvluchten blijf ik op mijn honger zitten. We spreken altijd over de nachtvluchten, maar er zijn ook dagvluchten. Volgens Macquarie zal het aantal dagvluchten verdubbelen op enkele jaren tijd. Er zullen dus enorm veel meer vliegbewegingen zijn. Wordt voor de maatregelen inzake geluidslast ook rekening gehouden met een aantal aspecten op dat vlak?

De nieuwe eigenaar Macquarie heeft een businessplan opgesteld. Mijnheer de minister, hebt u contact gehad met Macquarie? Ik zie dat de heer Van den Bossche vertrekt en zal worden vervangen. BIAC is niet meer in handen van de overheid. Macquarie komt niet voor de mooie ogen van de heer Vermeiren naar Zaventem, maar wil zoveel mogelijk winst maken.

Mijnheer de minister, wat houdt het businessplan in? Er zullen waarschijnlijk meer langeafstandsvluchten worden gepland en carriers zullen belangrijker worden, maar zijn er ook concrete plannen? DHL bouwt gedeeltelijk af, maar er kunnen ook nieuwe bedrijven komen. Als de vergunning dit mogelijk maakt, is daarvoor de ruimte. Mijnheer de minister, hebt u met Macquarie gesproken? Wat zijn de doelstellingen van deze groep? Want Macquarie zal niet alleen een politiek voeren met het oog op werkgelegenheid, maar vooral met het oog op de mogelijkheden om het geheel rendabel te maken? Wat zijn de investeringsplannen? Zijn die plannen uitvoerbaar binnen de vergunning?

Ik heb ook een vraag over het spreidingsplan van minister Anciaux. Ik lees vandaag in een krant dat Brussel-Halle-Vilvoorde kan worden gesplitst, maar dat dan geen vliegtuigen meer over Brussel en de zes randgemeenten mogen vliegen. Mijnheer de minister, in dit land is alles mogelijk. Misschien wordt u nog betrokken in een deal, om een gunst te geven aan de Franstaligen, zonder te raken aan de taalwetgeving.

Het spreidingsplan-Anciaux is gedeeltelijk vernietigd. Ik heb de vragen in de Kamer van onder meer mevrouw Creyf gelezen. Minister Landuyt heeft gezegd dat het vonnis moet worden uitgevoerd, maar hij zegt ook: 'De evaluatie van het spreidingsplan moet leiden tot een spreidingsakkoord. Zelfs minister Peeters heeft benadrukt dat veel afhankelijk is van wat daar wordt besproken. De werkelijkheid is dat het spreidingsplan slechts kan blijven bestaan als we een akkoord hebben met de regio's.' Er wordt dus van een plan overgestapt naar een akkoord.

In de loop van de volgende weken moet een antwoord worden gegeven op de vernietiging inzake de landingen op een startbaan. Als landingen op baan 02 niet meer mogelijk zijn, heeft dit enorme implicaties voor het opstijgen vanaf de andere banen. De mensen in de regio houden hun hart vast. Als niet meer kan worden geland, kan dan nog worden opgestegen? Wat zijn de gevolgen voor de andere banen?

Minister Landuyt zegt dat hij niets zal ondernemen zonder de Vlaamse Regering erbij te betrekken. Bent u hierin betrokken? Ik ben als inwoner van Sterrebeek betrokken partij. Mijnheer Vermeiren, u bent goed bediend in de milieuvergunning want

Van Rompuy

de taxibaan 25L wordt niet tot stand gebracht en precies deze vliegroute komt juist boven uw dak (*gelach*).

Hoe staat het met de gesprekken over het samenwerkingsakkoord met het Brusselse Gewest over de geluidsnormen?

De voorzitter: De heer Glorieux heeft het woord.

De heer Eloi Glorieux: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, ik sluit me aan bij de interpellatie van de heer Van Rompuy. Hij stelt een aantal zeer pertinente vragen.

Heel recent heeft minister Landuyt laten weten dat hij bezig is met een evaluatie van het spreidingsplan-Anciaux, die zal worden afgerond in februari. Toen minister Landuyt dit dossier overnam van minister Anciaux, stelde deze laatste dat hij het dossier met een gerust hart kon overlaten omdat het probleem van de baan was. Ondertussen weten we wel beter.

Het spreidingsplan, dat in de regio het 'spreid-concentratie'-plan van minister Anciaux wordt genoemd, had op zijn minst de verdienste komaf te maken met het concentratieplan, maar door allerlei omstandigheden is dit niet meer wat het was. Het gevolg hiervan is dat op dit ogenblik meer mensen dan ooit last hebben van vliegtuiglawaai. Nooit voorheen waren er zoveel gemeentebesturen, actiecomités, individuele burgers, organisaties en verenigingen die protesteerden, bezwaarschriften indienden, juridische processen opstartten, petitieacties hielden enzovoort.

De heer Van Rompuy heeft al verwezen naar het rechtsgeding als gevolg waarvan het Brusselse gerechtshof heeft geoordeeld dat baan 02 niet meer mag worden gebruikt. Enkele dagen geleden zijn vijf Vlaamse gemeenten op hun beurt tegen deze beslissing ingegaan en naar de rechtbank gestapt. Het is dus duidelijk dat het probleem verre van opgelost is. Dit toont tevens aan dat degenen die klagen over de overlast, zeker geen handvol beroepsklagers zijn, maar dat er een probleem is dat breed in de regio wordt aanvoeld.

Dit alles leert ons dat een oplossing zoeken enkel en alleen in de spreiding van het huidige aantal nachtvluchten, onvoldoende is. We moeten verder durven

gaan. Deze visie wordt enorm ondersteund door verschillende recente studies, zoals de studie van professor Annemans van de Gentse universiteit en het MIRA-T-rapport waarin de gezondheidseconomische kosten van de lawaaihinder veroorzaakt door het luchtverkeer in beeld worden gebracht.

Sinds de invoering van het plan-Anciaux wordt geregeld gepretendeerd dat het probleem niet meer bestaat. Ik herinner me dat tijdens de bespreking van de regeringsverklaring in de plenaire vergadering, toen de fractieleider van Groen! aanstipte dat het eigenaardig was dat in heel het regeerakkoord geen letter stond over de nachtvluchten, hij werd onderbroken door minister Anciaux, die zei dat het probleem van de nachtvluchten was opgelost. We merken dat dit jammer genoeg niet het geval is. Ik vrees dat zolang dit ecologisch en maatschappelijk draagvlak niet wordt hersteld en de inhaalbeweging niet is gebeurd, er effectief een hypotheek wordt gelegd op de economische activiteitenpool die de luchthaven is, niet alleen voor de regio maar voor heel het land.

De ecologische grens van wat deze dichtbevolkte regio aankan, is duidelijk bereikt. Alleen een luchthaven die op een duurzame leest geschoeid is, kan zich op lange termijn handhaven. Dit betekent dat een vermindering tot een uitdoving van het aantal nachtvluchten en een duidelijke plafonnering van het aantal vluchten dé maatregelen bij uitstek zijn die zich opdringen, samen met een maximale spreiding.

Mijnheer de minister, in welke mate wordt u of wordt de Vlaamse Regering betrokken bij de evaluatie van het spreidingsplan-Anciaux, die minister Landuyt aan het maken is? Mensen van het Actiecomité Noordrand hebben al herhaaldelijk gevraagd wat er wordt besproken, maar ze krijgen stevast het antwoord dat de evaluatie samen met de gewesten achter gesloten deuren verloopt. Verder wil men daar geen informatie over kwijt. Mijnheer de minister, ik poog in het Vlaams Parlement van u een antwoord te krijgen op de vraag hoe de zaken verlopen en welk standpunt de Vlaamse Regering bij deze evaluatie inneemt.

Mijnheer de minister, bent u het eens met de bewering van minister Anciaux dat het probleem is opgelost en dat er verder geen remediërende maatregelen nodig zijn, behalve eventueel een kleine aanpassing aan het huidige spreidingsplan?

Glorieux

In welke mate houdt u rekening met de resultaten van de gezondheidseconomische kostenstudies zoals de studie van de Universiteit Gent en het MIRA-T-rapport? Tot welke concrete beleidsdaden sporen deze rapporten aan? Minister Vervotte, verantwoordelijk voor gezondheidszorg, antwoordt me steevast dat er een probleem is en dat de studies niets aan duidelijkheid te wensen overlaten, maar dat zij niets kan doen, tenzij haar collega's die over de nodige bevoegdheden beschikken, aansporen.

In de toelichting van de eind december afgeleverde BIAC-vergunning zegt u niet te kunnen overgaan tot verdergaande geluidsgelateerde exploitatiebeperkende maatregelen omdat een Europese richtlijn oplegt dat, vooraleer u zoiets zou doen, u een studie daarover zou moeten laten uitvoeren. Ik stel me de vraag of we heus een nieuwe studie nodig hebben. De recente bestaande studies laten immers aan duidelijkheid niets te wensen over en tonen aan dat er veel gezonde levensmaanden verloren gaan, en dat zo de gezondheidseconomische kost als gevolg van de lawaaihinder heel hoog is.

Mijnheer de minister, hoe gaat u om met het feit dat sedert de invoering van het 'spreid-concentratie'-plan van minister Anciaux meer actiecomités dan ooit tevoren actief zijn? Zet dit u aan om, naast het bijsturen van het huidige plan, waarvan ik hoop dat dit in de richting van een bredere spreiding gaat, ook andere maatregelen te nemen?

Ik denk hierbij in de eerste plaats aan het vermindern van het aantal vluchten. Op dit ogenblik hebt u het getal van 25.000 herbevestigd, en ik wens u daarvoor proficiat. We mogen echter niet vergeten dat die grens vandaag nog lang niet bereikt is. Er is dus nog een groeimarge, hoewel de aanvaardingsgrens toch al overschreden is.

Bent u ook bereid om te ijveren voor nachtvluchtenvrije weekends? Premier Verhofstadt opperde dat idee twee jaar geleden. Hij zei toen dat hij daar onmiddellijk over ging praten. Misschien kunt u hem daar eens aan herinneren. Dat zou een mooie eerste stap zijn, die enig soelaas zou kunnen bieden.

Toen hij nog federaal minister was, kondigde uw collega, minister Anciaux, aan dat hij een kruis-

tocht zou beginnen voor de invoering van een nachtvluchtenverbod in de EU. Voormalig premier Dehaene stelde enkele maanden geleden eveneens dat deze Europese regeling de weg was die zou moeten worden gevolgd. U weet ongetwijfeld dat deze week in het Europees Parlement een nieuw initiatief werd opgestart om de Europese Commissie te bewegen tot het nemen van een initiatief terzake. Het zou mooi zijn, mocht de Vlaamse Regering dit initiatief mee ondersteunen.

De heer Van Rompuy verwees reeds naar een gerucht dat de ronde doet. Iemand uit de regio belde me op en vroeg me of ik hierover iets heb opgevangen. Als het inderdaad slechts een gerucht is, dan veegt u het maar gewoon van tafel. Klopt het dat de optie zou bestaan om bij de onderhandelingen inzake Brussel-Halle-Vilvoorde de verdeling van de vluchtroutes als pasmunt uit te spelen. Als dat zo is, wat is dan het standpunt van de Vlaamse Regering terzake?

De voorzitter: De heer Vermeiren heeft het woord.

De heer Francis Vermeiren: Mijnheer de voorzitter, men doet het vaak uitschijnen dat sommigen munt willen slaan uit deze situatie. Maar in eerste instantie is het de bedoeling werk te creëren. In de task force wordt momenteel hard gewerkt, samen met de hele regering. Het is de bedoeling dat dit wordt uitgevoerd en dat men tot goede resultaten komt, en dat niet alleen economisch en qua tewerkstelling. Men heeft vaak de mond vol over deze elementen, maar toch worden ze vaak vergeten. Daar wordt dus nuttig en positief werk verricht. Uw beslissing gaat ook in die richting.

Het stappenplan bepaalt duidelijk wat kan en niet kan. Ik stel een evolutie in de geesten vast, zelfs bij de heer Glorieux en Groen!. Hij verheugt zich vandaag over het feit dat het slechts gaat over 25.000 bewegingen, terwijl hij me vroeger verketterde wanneer ik het cijfer van 15.000 durfde te noemen. We gaan er dus op vooruit. Het stappenplan gaat in die richting.

De heer Van Rompuy stelt de wellicht terechte vraag of het goed is dat men rechter en partij kan zijn wat dat stappenplan betreft. Ik sta daar wat welwillender tegenover. Ik heb ervaring op dit punt. Ik ben jarenlang geconfronteerd geweest met de opeenvolgende studies van een eminent KUL-professor, die regelmatig werkt voor BIAC. Ik pleit

Vermeiren

er niet voor dat men ondoordacht zou zijn en dat de Milieu-inspectie de zaken niet zou volgen. Maar ik heb wel vertrouwen in de mensen die in het verleden en waarschijnlijk ook morgen die verslagen maken en dat stappenplan begeleiden.

Dan wil ik nog ingaan op het ironische bericht dat Brussel geen vluchten mag krijgen. De hoofdredacteur van een Vlaamse krant met een groot lezerspubliek schreef immers vandaag het ironisch bedoelde opiniestuk waarin hij opperde dat de vluchten boven Brussel deel zouden uitmaken van het onderhandelingspakket inzake Brussel-Halle-Vilvoorde. Waarschijnlijk hebben we dat allemaal om een uur of 7 onder ogen gekregen. En begrijpe wie het kan, tussen dat tijdstip en 10 uur heeft de heer Glorieux al telefoons gekregen om zijn aandacht daarop te vestigen. Het gaat toch wel erg vlug in deze wereld. Dit gerucht kunnen we dus niet ernstig nemen, maar ik wilde het dan ook meteen uit de wereld helpen.

De heer Eloi Glorieux: Mijnheer Vermeiren, mijn vraag heb ik ingediend op 19 januari. Zoals u ziet, stond die vraag reeds in mijn tekst.

De heer Francis Vermeiren: We moeten elkaar geen Liesbeth noemen, mijnheer Glorieux. Ik heb het over het hoofdartikel van de heer Van der Kelen vandaag in Het Laatste Nieuws. Dat is nog nooit eerder opgedoken. De heer Van Rompuy weet dat ik gelijk heb.

Mijnheer de minister, ik heb twee opmerkingen over uw besluit. U hebt de goede beslissing genomen om artikel 2 van de milieuvergunning verleend door de provincie te schrappen. Dat artikel heeft het over het plaatsen van evenwaardige Instrument Landing-systemen (ILS) op alle banen en heeft betrekking op het vervolledigen van de taxibaan langs baan 25L. Dat bewijst dat u rekening hebt gehouden met het beroep ingesteld door een aantal gemeenteraden, waaronder die van mijn gemeente. De heer Van Rompuy heeft dat mee goedgekeurd. Dit zal meer orde scheppen in de toekomst en zal bepaalde wantoestanden verhelpen.

Men heeft het hier gehad over het overleg. In de gemeenten in kwestie en ook daarrond wordt men geconfronteerd met dat zinnetje over het plaatsen van evenwaardige ILS. Dat zinnetje heeft als ge-

volg dat, via de gemachtigde ambtenaren van het departement Ruimtelijke Ordening en vervolgens het federale vlak, elke bouwvergunning van vele kleine KMO's wordt geweigerd. Ik weet dat die KMO's u na aan het hart liggen. Ik maak van de gelegenheid gebruik om ook uw aandacht daarop te vestigen. De minister van Ruimtelijke Ordening weet dat ook. Dit blokkeert alles. Bij het organiseren van de task force heb ik daar reeds uw aandacht op gevestigd. U weet dat. Ook minister-president Leterme, de gemachtigde ambtenaar, de gouverneur en iedereen die betrokken is bij deze dossiers weten dat.

Dit is een schandalige wantoestand. Maar er wordt niet gereageerd. De twee ministers die meteen een sterke invloed kunnen of konden uitoefenen binnen de federale overheid, namelijk minister Landuyt nu en minister Anciaux vroeger, hebben niet gereageerd op de brieven hierover. Ik wil vragen dat u daar samen met uw collega's van de regering bij het overleg nogmaals de aandacht op zou vestigen, opdat aan die onmogelijke situatie een einde zou kunnen komen.

Uw besluit vervangt de bepaling 'maximaal 6 vertegenwoordigers van de omwonenden' door 'maximaal 14 vertegenwoordigers van de omwonenden'. Het gaat dan over milieugroeperingen. U hebt het over 'de omliggende gemeenten'. Wat bedoelt u daar precies mee? De luchthaven ligt op of vlakbij het grondgebied van gemeenten als Zaventem, Steenokkerzeel, Machelen en Diegem, maar andere gemeenten zouden zich wel eens tekortgedaan kunnen voelen.

De voorzitter: De heer Bex heeft het woord.

De heer Jos Bex: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, ik zal proberen nog beknopter te zijn dan de heer Vermeiren.

Mijnheer Vermeiren, het feit dat er niet aan de piste 25L wordt gewerkt, is ook voor ons een goede zaak. Dit wil niet zeggen dat we niet bekommerd moeten zijn om de mensen die in de buurt wonen.

Mijnheer de minister, de luchthaven valt onder de federale overheid, maar ook het Vlaamse Gewest heeft een aantal bevoegdheden. We stellen telkens opnieuw vast dat er permanent conflicten zijn en dat de onduidelijkheid blijft bestaan. We moeten dit in elk debat blijven herhalen. We moeten erop

Bex

wijzen dat die bevoegdheden dienen te worden ondergebracht bij het Vlaamse Gewest.

Mijnheer Glorieux, u hebt gelijk als u zegt dat het spreidingsplan het plan-Anciaux wordt genoemd. Het is een federaal plan waarmee destijds alle federale partijen akkoord zijn gegaan. Minister Anciaux heeft niet gezegd dat voor hem het werk af is. Hij heeft wel gesteld dat er nu eenmaal een spreidingsplan moet worden voorgelegd. Hij heeft er steeds voor gepleit om het binnen een termijn van 1 jaar te evalueren. Hij is de eerste om te zeggen dat de problemen niet zijn opgelost.

De onduidelijkheden over het spreidingsplan blijven bestaan. Mijn regio werd de afgelopen week, tegen het spreidingsplan en alle afspraken in, de hele nacht overvlogen in alle mogelijke richtingen.

De heer Francis Vermeiren: Dat komt door de wind en de windrichting.

De heer Jos Bex: Die was niet van dien aard om ervoor te zorgen dat de vliegtuigen de hele week boven ons hoofd moesten vliegen.

In elk geval moeten de gemeenten en de actiegroepen meer worden geïnformeerd. Ik betreur het dan ook dat minister Landuyt, die had beloofd de bewonersgroepen midden december te informeren over de stand van zaken, zich niet aan zijn woord heeft gehouden. Het zou goed zijn indien de Vlaamse overheid er bij de federale overheid op aandringt dat de beloften worden nagekomen en dat de bewonersgroepen degelijk worden geïnformeerd.

Mijnheer de minister, ik heb een brief gekregen van de heer Van Bever, de voorzitter van de task force. Hij schrijft dat minister-president Leterme een onderhoud zal hebben met de nieuwe hoofdaandeelhouder. Op basis van wat daar wordt gezegd, zullen we precies weten in welke richting het strategisch plan voor de luchthaven verder kan worden ontwikkeld.

Heeft dat onderhoud al plaatsgevonden? Is er al meer over bekend? Indien ja, welke gevolgen kunnen er dan uit worden getrokken?

Als het idee van de spreiding behouden blijft, dan moet ervoor worden gezorgd dat het aantal nacht-

vluchten zo laag mogelijk wordt gehouden. Ik ben het dan ook eens met Europarlementslid Bart Staes. Iedereen kan leven met de nuttige nachtvluchten. Niemand ligt daarvan wakker. De onnuttige vluchten moeten echter worden geschrapt. Tijdens het weekend 's nachts even naar Moskou vliegen om wodka te proeven, dat kan niet. Het gaat om overbodige vluchten, die mensen onnodig wakker houden.

Mijnheer Glorieux, ik ben het idee dat de heer Staes deze week heeft gelanceerd, wel genegen. Het is een goed uitgangspunt.

Mijnheer de minister, er zullen nog heel wat discussies worden gevoerd over de geluidsnormen. Het is de federale overheid die daarover beslist. Wij zijn er wel het slachtoffer van. Op dit moment wordt het luchtruim voor een deel ingenomen door het federale leger. Het heeft echter nauwelijks nog vliegtuigen. De pistes die zijn voorbehouden voor het leger, liggen er echter nog altijd. We kunnen dus ruimte creëren voor een ernstige spreiding.

In Beauvechain is er bijna geen vliegtuig meer. De ruimte wordt echter zo ingevuld, dat de vliegtuigen voor Leuven op vrij lage hoogte moeten draaien. Het zou perfect mogelijk zijn ze op een grotere hoogte te laten afbuigen voorbij Leuven. Daardoor zou die overlast worden weggewerkt.

Ik dring er dan ook op aan dat de Vlaamse Regering aan de federale overheid vraagt dat het hele luchtruim wordt herbekeken om te zien of er geen volledige herstructurering mogelijk is. Ook voor de mensen van Riemst zou dit een goede zaak zijn. Daar zou dan ruimte vrijkomen die nu wordt ingenomen door de fictieve vluchten van het Belgisch leger.

De voorzitter: Minister Peeters heeft het woord.

Minister Kris Peeters: Mijnheer de voorzitter, dames en heren, we moeten rekening houden met een aantal zaken: de milieuvergunning, het spreidingsplan en de geluidsnorm. Die dossiers zijn met elkaar verbonden. Dat geldt zeker voor de mensen die in de omgeving van de luchthaven wonen. Er moet vooruitgang worden geboekt op die drie vlakken. Er werden reeds acties ondernomen.

Mijnheer Van Rompuy, u hebt een vraag over de studie. Ze wordt uitgevoerd onder het gezag en de

Peeters

coördinatie van een milieudeskundige erkend in de discipline geluid. Het is zijn verantwoordelijkheid om te zorgen dat de studie de nodige informatie oplevert om op een correcte wijze de bijzondere voorwaarden, zoals die in de milieuvergunning zijn voorzien, te kunnen opleggen en de vergunning te kunnen aanpassen. Het is een normale praktijk dat als de vergunningsverlenende overheid het nodig acht om in het kader van een milieuvergunning een bijkomende studie op te leggen, de exploitant hiermee wordt belast.

We zullen de evaluatie van die studie niet overlaten aan BIAC. We zullen er zorg voor dragen dat ze zorgvuldig en correct gebeurt. Dat geldt zeker voor deze gespecialiseerde materie inzake de luchthavens. We zullen ook een beroep doen op externe experts om de studie correct te beoordelen en eventueel de conclusies bij te stellen. De deskundigen zijn erkend door het ministerie. Als de evaluatie niet objectief gebeurt, verliezen ze hun erkenning.

Mijnheer Van Rompuy, we hebben dus voldoende garanties ingebouwd voor de studie en de coördinatie zodat er geen discussies ontstaan over een vermenging van rechter en partij. Het zal gaan om een ernstige studie waaruit ernstige conclusies kunnen worden getrokken.

Mijnheer Vermeiren, er is natuurlijk een verschil tussen de studie, het stappenplan en wat we daarbij als bijkomende voorwaarden zullen opleggen. De verantwoordelijkheid voor wat wordt opgelegd, ligt duidelijk bij de bevoegde minister. Hij kan een bijkomende voorwaarde toevoegen.

Mijnheer Van Rompuy, wat de verdere evolutie en de geluidslast betreft, heb ik bij de voorstelling van de milieuvergunning duidelijk gezegd dat we die studie nodig hebben om binnen de Europese regelgeving bijkomende voorwaarden te kunnen opleggen.

Mijnheer Glorieux, de MIRA-T-studie en dergelijke, waar u naar verwijst, zijn zeer belangrijk. Er wordt impliciet zeker rekening mee gehouden. Ik kan de MIRA-T-studie echter niet gebruiken om bijkomende voorwaarden op te leggen. Er zal natuurlijk rekening mee worden gehouden omdat ze bijkomende elementen aanreiken die belangrijk zijn om het stappenplan verder uit te werken.

Mijnheer Van Rompuy, ik heb tijdens de voorstelling van de milieuvergunning zeer duidelijk gezegd dat het de bedoeling is de meest luidruchtige toestellen in aantal te beperken. Ik heb het dan zowel over het individuele als over het totale QC-cijfer, en in hoofdzaak over de nachtvluchten. Ook voor de dagvluchten willen we echter, rekening houdend met het Europees beleid en op basis van de studie, de meeste lawaaierige toestellen beperken. We kunnen echter niet vooruitlopen op de conclusies van die studie. Het is de bedoeling om het aantal lawaaierige toestellen verder af te bouwen, maar hoe en onder welke voorwaarden hangt af van de studie.

Ik heb het businessplan van de nieuwe eigenaar van BIAC nog niet ontvangen. De vergunning die ik heb afgeleverd aan BIAC, is verleend op basis van de aanvraag die BIAC heeft ingediend. Het kan niet de bedoeling zijn dat ik inga op een businessplan dat me nog niet officieel is overgemaakt en dat niet in de vergunningsaanvraag is opgenomen. Ik heb dan ook geen rekening gehouden met de inhoud van dat plan. Ofwel gaat de nieuwe eigenaar akkoord met de vergunning ofwel doet hij een nieuwe vergunningsaanvraag.

Mijnheer Glorieux, wat het spreidingsplan-Anciaux betreft, is er een werkgroep opgericht onder leiding van federaal minister van Mobiliteit Landuyt, waarbij de gewesten vertegenwoordigd zijn door een aantal kabinetten en de respectieve milieuadministraties. Ook BIAC maakt deel uit van die werkgroep. Het is de bedoeling om op basis van de gegevens van het geluidskadaster en een aantal technische en politieke overwegingen, een globale oplossing te vinden. Daarbij moeten afspraken worden gemaakt over de opmaak van het kadaster en over het schema voor het baangebruik en de vliegroutes.

Wat mij betreft, is dit dossier niet gekoppeld aan het dossier over Brussel-Halle-Vilvoorde. Ik heb wel begrepen dat minister Vande Lanotte een aantal voorstellen zal doen inzake dat dossier, waarop ik natuurlijk niet vooruit kan lopen. De geruchten die u hebt opgevangen, zijn daarmee uit de wereld geholpen.

De Vlaamse Regering wil niet koste wat het kost vasthouden aan het spreidingsplan van 16 januari 2004. In de werkgroep zijn gesprekken aan de gang over een goed alternatief waarbij een billijke verdeling van de lasten wordt beoogd en gerealiseerd,

Peeters

bij voorkeur in samenspraak met het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest en de federale overheid.

Mijnheer Glorieux, u verklaarde dat volgens minister Anciaux alle problemen opgelost zouden zijn. Ik was er niet bij toen hij dat heeft gezegd. Intussen echter heeft de Brusselse rechtbank in eerste aanleg een uitspraak gedaan waardoor het spreidingsplan op de helling komt te staan. Er moet dringend een oplossing worden gevonden voor dit probleem. We zijn daar momenteel mee bezig.

Mijnheer Van Rompuy, een eventueel samenwerkingsakkoord met het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest zou aanleiding kunnen geven tot een wijziging van de bijzondere voorwaarden die zijn opgelegd in de vergunning van BIAC. Het is evenwel duidelijk dat de basis voor eventuele wijzigingen in eerste instantie zal worden gelegd in de opgelegde studie en in de objectieve evaluatie ervan.

Mijnheer Glorieux, wij hebben zo veel mogelijk rekening gehouden met de studies van de Gentse universiteit en het MIRA-T-rapport. Ik heb echter in de milieuvergunning een specifieke studie met duidelijke opdracht meegenomen op basis van de Europese richtlijn 2002/30.

Wat de actiegroepen betreft, zijn er drie luiken: de geluidsnormen, het spreidingsplan en de milieuvergunning. Gedurende verscheidene weken en maanden ontving ik dagelijks heel wat mails van mensen met reacties op die milieuvergunning. Dat is nu een beetje stilgevallen, wat niet betekent dat het probleem is opgelost. Door het plan-Durant en vervolgens het plan-Anciaux zijn er een aantal mensen die vroeger niet werden gestoord en nu wel, met als gevolg natuurlijk de nodige reacties.

Ik heb echter nooit gezegd dat de actiegroepen een bende beroepsklagers zijn. Ik heb altijd respect voor wie zijn zaak met democratische middelen probeert te verdedigen. Ik heb daar geen enkel probleem mee. Ik ga ervan uit dat deze mensen waakzaam blijven zolang het dossier niet volledig is afgerond.

U vroeg naar een nachtvluchtvrij weekend. Ik ga niet vooruitlopen op de resultaten van die studie. Ik heb genoteerd dat dit voorstel destijds van premier Verhofstadt kwam.

U had vragen over een algemeen Europees nachtvluchtenverbod. Ik weet dat dit debat ook op Europees niveau gevoerd wordt. Zo'n algemeen Europees verbod is allesbehalve evident. De situatie van de Europese luchthavens is sterk verschillend. Europa respecteert de subsidiariteit en schuift de verantwoordelijkheid van elke lidstaat naar voren. De bevoegde autoriteiten moeten de nodige maatregelen treffen om het milieu en de levenskwaliteit te beschermen. Of het tot een algemeen nachtvluchtenverbod kan komen, dat weet ik niet. Ik kijk uit naar de acties en de reactie van de Europese Commissie daarop. Volgens mij verschillen de Europese luchthavens te sterk van elkaar voor een algemeen verbod.

Mijnheer Vermeiren, u hebt gelijk. We moeten binnen het startprogramma tewerkstelling zoeken naar een intelligente manier om ecologie en economie te laten samengaan. Volgens mij is dat mogelijk, ook voor de regio rond de luchthaven, die u zo na aan het hart ligt.

Ik heb een duidelijk onderscheid gemaakt tussen de studie over BIAC en het stappenplan. Dit laatste zal ik desgevallend als bijkomende voorwaarde opleggen.

U had een vraag over de schrapping van artikel 2, over het ILS en over de verlenging van de taxibaan. U laat zich daar zeer positief over uit. Dat is heel goed. Ik heb dat niet weerhouden in de milieuvergunning om absoluut te voorkomen dat iemand naar de Raad van State zou stappen. Dat is natuurlijk altijd mogelijk, maar in de milieuvergunning zitten geen elementen die de vernietiging ervan zouden betekenen. De verlenging van de taxibaan werd niet aangevraagd. Ik moet toch niets toestaan wat niet gevraagd werd? (*Opmerkingen van de heer Francis Vermeiren*)

Het ILS behoort tot de federale bevoegdheid. Ik ben daar dan ook niet op ingegaan. U vraagt dat ik mijn federale collega onder druk zou zetten. Dat heb ik genoteerd.

U had een vraag over de omliggende gemeenten. Ik neem aan dat dit opgelost raakt door de gemeenten die zich geroepen voelen. Mochten bepaalde gemeenten zich geroepen voelen en niet in die commissie zitten, dan kunnen we overgaan tot een duidelijke omschrijving of definiëring van 'omliggende gemeenten'. Ik weet niet of dergelijke

Peeters

definitie ooit al geformuleerd werd. We hebben er in elk geval voor gezorgd dat de groep breed genoeg is, en gedragen is om beslissingen te nemen. *(Opmerkingen van de heer Jos Bex)*

De gemeentebesturen zijn wijs genoeg om dit zelf te regelen.

De federale overheid heeft aanzienlijke bevoegdheden over de luchthaven. U hebt daar 100 percent gelijk in, mijnheer Bex. De nieuwe investeerder heeft een onderhoud gehad met de minister-president. Dat vond plaats vóór de milieuvergunning werd afgeleverd. Ik vond het beter om daar niet bij aanwezig te zijn. Ik zou niet graag zelfs maar de schijn van partijdigheid opwekken. De vergunning is in alle onafhankelijkheid afgeleverd.

Dat zal me er niet van weerhouden om nu contacten te leggen. Zeker voor het startprogramma zal dat het geval zijn. Ik geloof dat de nieuwe eigenaar intelligent genoeg is om te streven naar de toegevoegde waarde en niet naar het volume. Ik ben een grote voorstander van postponed of light manufacturing. Assemblage is dat. Met onze beperkte oppervlakte, 13.500 vierkante kilometer, lijkt dat een zinvolle optie. Vlaanderen is te klein om ons op volume te richten. Onze economie heeft meer baat bij toegevoegde waarde.

Ik wist niet dat bepaalde vliegbanen van het leger niet meer worden gebruikt. U bent goed ingelicht, mijnheer Bex. Ik zal nagaan of dit kan bijdragen tot een aanvaardbare oplossing voor de omwonenden.

De voorzitter: De heer Glorieux heeft het woord.

De heer Eloi Glorieux: Mijnheer de minister, u geeft toe dat het probleem niet opgelost is. Ik heb echter niet gehoord dat u effectief bereid bent om naar een vermindering van het aantal nachtvluchten te streven, noch naar een begrenzing van de dagvluchten. Nog steeds wordt de last van de ene groep inwoners naar de andere verschoven. In het dichtbevolkte Brabant kan een oplossing onmogelijk bestaan uit één maatregel. Er moet een combinatie van een reeks maatregelen komen. De eerste is een vermindering van het aantal vluchten. De tweede is het gebruik van minder luidruchtige toestellen. Ten slotte moet er een maximale spreidingsplan en de geluidsnormen drie dossiers zijn.

ding volgen om een maximaal verdunningseffect te krijgen.

De 25.000 nachtvluchten zijn de absolute bovengrens, mijnheer Vermeiren. Die is destijds met veel moeite bevochten door toenmalig minister Dua. Voor de groenen is het duidelijk dat hier niet aan kan worden geraakt, tenzij om ze te verlagen. Wat ons betreft moet die verlaging effectief plaatsvinden.

Mijnheer Bex, ik wil zeker niet minister Anciaux de schuld van alle ellende in de schoenen schuiven, integendeel. Ik beschouw minister Anciaux als een deel van de oplossing, en niet als een deel van het probleem. Maar hij heeft wel letterlijk gezegd, zoals blijkt uit het verslag: 'Het probleem van nachtvluchten is opgelost.'

De voorzitter: Minister Peeters heeft het woord.

Minister Kris Peeters: Mijnheer Glorieux, ik heb duidelijk gezegd dat de milieuvergunning, het spreidingsplan en de geluidsnormen drie dossiers zijn.

Inzake de milieuvergunning werd een beslissing genomen en komt er een studie en een stappenplan. Ik kan niet vooruitlopen op de studie en nu al doelstellingen formuleren inzake individuele en globale QC. Ik wacht op de studie, anders moet ik ze niet bestellen. De timing hierover is zeer duidelijk.

Voor het spreidingsplan is de werkgroep aan de slag, een ook inzake geluidsnormen wordt werk geleverd.

Mijnheer Glorieux, dit is een en-en-situatie en niet een of-of-situatie. Ik heb niet gezegd dat alle problemen zijn opgelost. Wat ik kan doen, zonder er met andere gewesten of andere instanties over te spreken, is gebeurd. De andere twee punten zijn onderwerp van discussie.

Voor mij is een belangrijk uitgangspunt de economische leefbaarheid van de luchthaven, maar ook de ecologische leefomstandigheden voor de mensen in de buurt zijn belangrijk. Ik ben ervan overtuigd dat de initiatieven die nu worden opgestart resultaten zullen opleveren.

De voorzitter: De heer Vermeiren heeft het woord.

De heer Francis Vermeiren: Mijnheer de minister, op het einde van uw betoog zegt u wijze woorden.

We moeten economie en ecologie verzoenen, maar dat is niet gemakkelijk. Mensen mogen niet telkens van kamp veranderen. Als syndicale organisaties actie voeren rond DHL wordt geapplaudisseerd omdat deze mensen zich terecht verzetten tegen het verlies van hun werk, maar de dag erna wordt een ander pleidooi gehouden en staat men aan de kant van de klagers.

We moeten met beide voeten op de grond blijven, maar we moeten wel stappen vooruit zetten. Mijnheer de minister, ik heb de indruk dat u goed bezig bent, maar ik geef toch een voorbeeld. Toen de latere premier Dehaene nog minister van Verkeerswezen was, heeft hij gezegd dat fluisterwanden moeten worden geplaatst, dat er een oplossing moet komen voor de motoren en dat groen moet worden aangeplant. De heer Dehaene heeft toen een boompje geplant. Het is bij dat ene boompje gebleven. Mijnheer de minister, u moet het anders doen: u moet stappen vooruit zetten.

De voorzitter: De heer Bex heeft het woord.

De heer Jos Bex: Mijnheer de voorzitter, misschien kan bij mijn suggestie over het gebruik van het luchtruim door het leger, ook de onderlinge hiërarchie tussen de luchthavens in België aan bod komen. Het spreidingsplan voor Zaventem moet op een bepaald moment rekening houden met de luchtlijnen die worden gebruikt door de regionale luchthaven. Ik stel me de vraag of de internationale luchthaven van Zaventem ondergeschikt moet zijn aan de regionale luchthavens.

Met redenen omklede moties

De voorzitter: Door de heer Glorieux en door de heren Van Rompuy, Vermeiren, Bex en Matthijs werden tot besluit van deze interpellatie met redenen omklede moties aangekondigd. Ze moeten zijn ingediend uiterlijk om 17 uur op de tweede werkdag volgend op de sluiting van de vergadering.

Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van mevrouw Hilde Crevits tot de heer Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over de oprichting van een fonds voor tussenkomst bij verontreiniging door particuliere stookolietanks

De voorzitter: Aan de orde is de vraag om uitleg van mevrouw Crevits tot de heer Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over de oprichting van een fonds voor tussenkomst bij verontreiniging door particuliere stookolietanks.

Mevrouw Crevits heeft het woord.

Mevrouw Hilde Crevits: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, we hebben vandaag al veel gehoord over de bal die in het federale kamp ligt. Mijnheer de minister, ik wil u een vraag stellen over een onderwerp waar veel burgers wakker van liggen.

De voorbije jaren werden terecht een aantal preventieve verplichtingen ingevoerd voor particuliere bezitters van stookolietanks. Sinds augustus 2001 is iedereen verplicht de stookolietank uit te rusten met een overdrukbeveiliging. De meeste particulieren hebben gekozen voor een fluitje, maar dit blijkt niet altijd even goed te werken. Sinds 1 augustus 2002 moeten particuliere bezitters van een ondergrondse tank een lekdictheidstest laten uitvoeren. Vanaf 1 augustus 2003 moeten ook bovengrondse tanks gecontroleerd worden. Wie een niet-gebruikte stookolietank heeft, moet ervoor zorgen dat die binnen de drie jaar wordt geledigd, gereinigd, verwijderd of inert gemaakt.

Mijnheer de minister, wat gebeurt er als een lek wordt vastgesteld? Wie zal opdraaien voor de kosten? De noodzakelijke sanering van de bodem en het grondwater is vaak een dure aangelegenheid. De gemiddelde kostprijs bedraagt 15.000 euro en loopt in sommige gevallen op tot meer dan 100.000 euro. Mijnheer de minister, voor een aantal particuliere bezitters leidt dit tot dramatische situaties.

Het lekken van tanks is een ernstig probleem. Ik verwijs naar een studie van Premaz, die in 2001 in zes gemeenten werd uitgevoerd. Hieruit blijkt dat 3,5 percent van de stookolietanks lek is, waarvan 0,85 percent schade veroorzaakt. Dit betekent dat in 2001 bijna 6.000 tanks schade veroorzaakten.

Crevits

De regelgeving werkt preventief, maar een deel van de verontreiniging dateert van voor de invoering van de preventieve verplichtingen, terwijl de schade zich nu manifesteert. We kunnen het principe 'de vervuiler betaalt' hier niet zomaar toepassen.

Op 7 november 2000 verscheen in het Belgisch Staatsblad de milieubeleidsovereenkomst tussen de Vlaamse overheid en de sector van de stookolieleveranciers. Hierin werd de oprichting van een fonds aangekondigd dat moet optreden bij door particuliere tanks veroorzaakte verontreiniging.

Onder de voogdij van toenmalig minister Sannen werd einde 2003 beslist dat de milieubeleidsovereenkomst kon worden voortgezet, dat de milieuverontreiniging zo snel mogelijk moet worden weggewerkt en dat het fonds er absoluut moet komen. De voorbije jaren hebben meerdere collega's hierover betogen gehouden, en ook gisteren tijdens de plenaire zitting werd hiernaar verwezen. Er werden initiatieven genomen, maar het is vandaag, ondanks de preventieve verplichtingen, niet duidelijk wanneer en hoe het fonds zal werken.

De stookoliesector heeft steeds terecht aangedrongen op een nationaal fonds. Hiervoor is de medewerking van de federale overheid vereist. Mijnheer de minister, tijdens de aanpassing van de begroting 2003 werd de schuld doorgeschoven naar het federale niveau en de vereiste medewerking van de andere gewesten.

Toenmalig minister van Leefmilieu Sannen heeft in 2003 bij de OVAM aangedrongen op enige billijkheid bij het behandelen van de dossiers, maar daardoor wordt het probleem niet opgelost. De organisaties uit het middenveld zijn al lang vragende partij voor een oplossing.

Mijnheer de minister, u begint naam en faam te verwerven door oplossingen te bieden voor moeilijke dossiers. Ik ben ervan overtuigd dat u ook dit dossier tot een goed einde zult brengen.

Wat is de stand van zaken inzake de oprichting van het fonds? Het is onbillijk overeenkomsten te sluiten met de aankondiging dat een fonds zal worden opgericht, terwijl dit jaren later nog steeds niet operationeel is. Wat zijn de concrete redenen waarom de oprichting van het fonds steeds wordt

uitgesteld? Overweegt u maatregelen om de oprichting te bespoedigen?

Hebt u initiatieven genomen om het overleg tussen het Vlaamse Gewest, de andere gewesten, het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest en de federale overheid op te starten? Hebt u ideeën over de wijze waarop dit fonds zou kunnen worden gefinancierd?

Hoever denkt u dat zal kunnen worden teruggegaan in de tijd om dat fonds mensen te laten vergoeden? Veel verontreiniging is immers tot stand gekomen op een ogenblik dat die regelgeving nog niet van toepassing was. Vandaag blijkt dat een aantal verontreinigingsgevallen tot dramatische situaties kunnen aanleiding geven bij particulieren, die vaak met een zeer hoge saneringskost worden geconfronteerd.

Waar kan de consument voorlopig terecht met zijn facturen? Dit hangt natuurlijk ook samen met de globale oplossing die aan dit dossier zal worden gegeven.

De voorzitter: Mevrouw Van den Eynde heeft het woord.

Mevrouw Marleen Van den Eynde: Vorige legislatuur hebben we in deze commissie talloze discussies gevoerd over de controle op de stookolietanks, over lekdichtheidstesten en dergelijke meer. Toen was reeds duidelijk dat de wil bestond om een fonds voor slachtoffers van verontreiniging door stookolietanks op te richten. Tijdens de begrotingsbesprekingen heb ik reeds de kat de bel aangebonden en gevraagd naar de uiteindelijke oprichting van een fonds. Ik heb uit uw antwoord begrepen dat dit in een beginstadium zit. Door de vraag van mevrouw Crevits is het duidelijk dat ook CD&V niet gerust is in de stand van zaken in dit dossier.

Ik heb de stukken in de Kamer nagekeken en heb vastgesteld dat daar totaal geen debat wordt gevoerd over deze problematiek. Ondertussen zijn er familiedrama's tot stand gekomen door het ontbreken van een fonds. Om deze mensen te helpen is het absoluut noodzakelijk om prioriteit te geven aan dit dossier. Ik vraag me af waar het probleem zit: in de Vlaamse Regering of in de federale, waar ontbreekt het aan de wil en de middelen om een fonds op te richten?

Van den Eynde

Ik had dan ook graag van u vernomen wanneer we eindelijk de oprichting van dit fonds mogen verwachten.

De voorzitter: Mevrouw Demeulenaere heeft het woord.

Mevrouw Stern Demeulenaere: Iedereen vraagt naar waar de middelen vandaan moeten komen voor dit fonds waarover al lang wordt gesproken. Ik vrees dat, zoals de zaken er nu voor staan, de middelen zullen worden gehaald bij de verbruikers en de leveranciers. We moeten eraan denken dat de kosten niet altijd moeten worden gedragen door dezelfde mensen. We mogen de mensen die al een drama hebben meegemaakt, niet nog eens bestraffen omdat ze hun installatie niet kunnen vervangen omdat het voor hen niet financieel haalbaar is. De stookolieleveranciers en -verbruikers worden al extra 'bestookt' met de nadelige gevolgen maar er wordt nooit stilgestaan bij de nadelige gevolgen die een gaslek kan hebben. De gevolgen in de gassector kunnen veel dramatischer zijn.

De voorzitter: De heer Martens heeft het woord.

De heer Bart Martens: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, de problematiek van een stookoliefonds is geen alleenstaande problematiek. We hebben BOFAS gehad, het saneringsfonds voor de sanering van de verontreinigde bodems bij tankstations. In het regeerakkoord staat ook aangekondigd dat het bodemsaneringsdecreet dermate zou worden gewijzigd dat ook sectorfondsen zouden worden opgericht voor de solidarisering van de kosten voor bodemverontreiniging. Vele andere sectoren, zoals die van de droogkuis bijvoorbeeld, zitten te wachten op dergelijke fondsen omdat de bodemsaneringsproblematiek tot familiale drama's leidt. Vele KMO's hebben destijds te goeder trouw bepaalde producten gebruikt die naderhand blijkbaar aanleiding hebben gegeven tot ernstige bodemverontreiniging.

Vorige week bij de bespreking van uw beleidsnota hebt u gezegd dat u snel werk zou maken van een nieuw bodemsaneringsdecreet, als ik me niet vergis nog dit jaar. Ik wil u aanraden in dit decreet te voorzien in een structurele oplossing voor de oprichting van dergelijke sectorfondsen zonder dat we afhankelijk zijn van wat in andere gewesten

of op federaal niveau gebeurt. Als we altijd moeten wachten tot de andere gewesten of de federale overheid klaar zijn en alle neuzen in dezelfde richting staan, is voor vele sectorfondsen een oplossing op korte termijn nog niet in het verschiet.

Blijkbaar zijn op het terrein vele installateurs of technici, die erkend zijn om lekdichtheidstesten uit te voeren, niet in staat om deze opdracht uit te voeren. Blijkbaar ontstaat zelfs veel nieuwe verontreiniging door deze lekdichtheidstests. De technici zetten veel te hoge druk op de stookolietanks, waardoor de tanks gaan lekken en nieuwe verontreinigingen ontstaan. Ik vraag ook aandacht voor deze problematiek. Er moet een serieuze controle komen op de technici die momenteel erkend zijn om de lekdichtheidsproeven uit te voeren.

De voorzitter: Ik voeg hieraan toe dat er blijkbaar weinig oudere installateurs geïnteresseerd zijn in deze problematiek omwille van het feit dat dit weinig opbrengt. De sector zegt me dat het meestal jonge en minder ervaren mensen zijn die een erkenningsattest hebben. Ze zetten te veel druk op de leidingen en creëren zo gaten die er voorheen niet waren, in het bijzonder aan de meter.

Minister Peeters heeft het woord.

Minister Kris Peeters: Mijnheer de voorzitter, wanneer men wat ouder wordt, wordt ook de druk wat minder, maar dit geldt zeker niet voor het domein Leefmilieu, want daar wordt de druk met elke commissievergadering opgevoerd – dit hopelijk met alleen positieve gevolgen voor het leefmilieu.

Ik neem de laatste opmerking van de heer Martens en van de voorzitter ter harte om na te gaan wat deze mensen effectief doen. Mijnheer Martens, we voeren gesprekken met de sector van de droogkuis en zijn hier zeer intensief mee bezig om de timing en een aantal afspraken te kunnen nakomen.

Mevrouw Crevits, u vroeg naar de stand van zaken omtrent de oprichting van het fonds. Op 28 oktober 2004 werd een bespreking gehouden met de Belgische Federatie der Brandstoffenhandelaars. Daaruit bleek dat het niet de wens van de federatie was om de afgelopen milieubeleidsovereenkomst van 2000 verder te verlengen, maar wel om met de bevoegde ministers van de federale regering en van de drie gewestregeringen tot een permanent overleg te komen.

Peeters

De betrokkenheid van de andere regeringen is noodzakelijk omdat het doel van dit overleg de oprichting van een fonds is dat kan worden gespijsd door een aanrekening op de brandstofprijs. Ondertussen is reeds een werkgroep met een vertegenwoordiging van de betrokken instanties vrij actief en worden er concrete voorstellen door de verschillende regeringen voorbereid. Deze werkgroep komt wekelijks bijeen met als doel de ondertekening van een samenwerkingsovereenkomst tegen begin maart 2005.

Ik weet dat het politiek zeer gevaarlijk is om data te noemen. Ik blijf het echter doen, al weet ik dat, wanneer ik de datum niet haal, ik er zwaar op zal worden aangepakt.

Ik kom tot uw tweede vraag. Hoever kan worden teruggegaan in de tijd, is afhankelijk van de middelen die het fonds ter beschikking zal hebben. Maar ook de kostenverdeelsleutel tussen fonds en saneringsplichtige speelt een rol, en uiteraard ook de inbreng in het fonds door de mogelijke aanrekening op de brandstofprijs. We moeten ook rekening houden met het ogenblik dat er echt werk kan worden gemaakt van de problemen. Er is terzake dus nog geen datum vastgesteld.

U vroeg, ten slotte, waar de consument voorlopig terecht kan met zijn facturen waaruit blijkt dat hij de verontreiniging heeft laten behandelen. Informatie heeft, in afwachting van de oprichting van een fonds, een meldpunt opgericht. De gegevens van belangstellenden die zich richten tot dat meldpunt worden daar bijgehouden.

De voorzitter: Mevrouw Crevits heeft het woord.

Mevrouw Hilde Crevits: Mijnheer de minister, ik dank u voor het uitgebreid antwoord. Ik zou zelfs kunnen spreken van een robuust antwoord, alleszins wat de datum betreft.

Dit is een typevoorbeeld van een samenwerkingsovereenkomst die heel wat intenties bevatte, zoals de oprichting van dat fonds, maar waarbij het pijnlijk is vast te stellen dat er preventieve verplichtingen werden opgelegd zonder dat de desbetreffende problemen goed gekend zijn. Uiteraard kunt u daar niets aan doen, dat is te wijten aan wat er in de vorige zittingsperiode is gebeurd. De heer

Martens had het al over testen die werden uitgevoerd door onbekwame personen. Het fonds is er nog niet, maar toch zijn de verplichtingen ondertussen ingevoerd en is er meer onzekerheid bij de mensen. Dat wilde ik nogmaals benadrukken.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

– *Het incident wordt gesloten om 12.21 uur.*

HANDELINGEN

De handelingen zijn het woordelijk verslag van de plenaire vergaderingen en van de in openbare commissievergaderingen gehouden interpellaties en vragen om uitleg.

Ze worden in twee edities uitgegeven:

- de eerste, met witte kaft, bevat de handelingen van de plenaire vergaderingen;
- de tweede, met witte kaft en met bovenaan links de letter C met een chronologisch volgnummer, de vermelding van de commissie met het volgnummer van de vergadering per commissie, bevat de handelingen van de in openbare commissievergaderingen gehouden interpellaties en vragen om uitleg. Per commissie en per vergadering wordt een editie van de handelingen uitgegeven.

FIN : Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting
SFIN : Subcommissie voor Financiën en Begroting
BRU : Commissie voor Brussel en de Vlaamse Rand
BIN : Commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden, Bestuurszaken, Institutionele en Bestuurlijke Hervorming en Decreetevaluatie
WON : Commissie voor Wonen, Stedelijk Beleid, Inburgering en Gelijke Kansen
BUI : Commissie voor Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Internationale Samenwerking en Toerisme
OND : Commissie voor Onderwijs, Vorming, Wetenschap en Innovatie
CUL : Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media
WEL : Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gezin
ECO : Commissie voor Economie, Werk en Sociale Economie
SWAP: Subcommissie voor Wapenhandel
LEE : Commissie voor Leefmilieu en Natuur, Landbouw, Visserij en Plattelandsbeleid en Ruimtelijke Ordening en Onroerend Erfgoed
SLAN: Subcommissie voor Landbouw, Visserij en Plattelandsbeleid
OPE : Commissie voor Openbare Werken, Mobiliteit en Energie

